

V této práci se budu věnovat analýze cestování, poznávání a následné transformaci viděného do „obrazu“ Bulharského knížectví a Východní Rumélie¹ v 19. století skrze 2 cestopisy, jež patří k zásadním dílům týkajícím se poznávání Balkánu a zejména obrazům, které oba o daných oblastech vytvářejí. Na straně jedné to jsou „Cesty po Bulharsku“ českého profesora dějepisu Konstantina Jirečka, klíčové osobnosti středoevropské slavistiky a balkanistiky konce 19. století a jeho nejvýznamnějšího předchůdce Felixe Kanitze, jehož „Donau-Bulgarien und der Balkan: Historisch-geographisch-ethnographische Reisestudien aus Jahren 1860-1875“ patřila ve své době k stěžejním pracím týkajícím se Balkánského poloostrova.² Pro mou práci bude nejvýznamnější druhý svazek tohoto celkem trojsvazkového díla, protože právě on je nejvíce věnován cestování.

V první kapitole stručně představím Konstantina Jirečka a popíši jeho životní dráhu, která jej zavedla z vídeňského Tereziana³ přes Prahu až do služeb Bulharského knížectví. Obdobně představím i budapešťského rodáka Felixe Filipa Kanitze. V druhé kapitole se budu zabývat cestováním obou těchto středoevropských vědců po území Bulharského knížectví jako takovým, přičemž mým cílem bude rozebrat způsoby a možnosti cestování po dané oblasti a poté zejména analyzovat a následně komparovat pohledy obou autorů na jimi procestované území, tedy v případě Jirečka na Bulharské knížectví a Východní Rumélii⁴ a v případě Felixe Kanitze na Osmanskou říši.